

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Antonio Romano, Lidia Romano

Kostja: DSL Bank

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2002/65/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm või tava, mis ei näe ette nagu põhikohtuasjas, sidevahendi abil sõlmitud laenulepingute puhul taganemisõiguse välistamist, kui tarbija selgel taotlusel on mõlemad pooled lepingu juba enne seda täielikult täitnud, kui tarbija kasutab oma taganemisõigust?
2. Kas direktiivi 2002/65/EÜ artikli 4 lõiget 2, artikli 5 lõiget 1, artikli 6 lõike 1 teise lõigu teist taanet ja artikli 6 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusega vastavalt direktiivi 2002/65/EÜ artikli 5 lõikele 1 ja artikli 3 lõike 1 punkti 3 alapunktile a ette nähtud teabe nõuetekohaseks saamiseks ja taganemisõiguse kasutamiseks tarbija poolt tuleb kõiki asjakohaseid fakte ja kõiki selle lepingu sõlmimisega kaasnevaid asjaolusid silmas pidades tugineda liikmesriigi õiguse kohaselt mitte kellelegi teisele kui keskmisele tarbijale, kes on piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas?
3. Kas juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb direktiivi 2002/65/EÜ artikli 7 lõiget 4 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis näeb pärast sidevahendi abil sõlmitud tarbijalaenulepingust taganemisest teatamist ette, et teenuse osutaja maksab tarbijale lisaks summale, mille ta on tarbijalt sidevahendi abil sõlmitud lepingu alusel saanud, ka hüvitise selle summa kasutamise eest?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiv 2002/65/EÜ, milles käsitletakse tarbijale suunatud finantsteenuste kaugturstust ja millega muudetakse nõukogu direktiivi 90/619/EMÜ ning direktiive 97/7/EÜ ja 98/27/EÜ (EÜT 2002, L 271, lk 16; ELT eriväljaanne 06/04, lk 321).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 28. veebruaril 2018 – X BV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-160/18)

(2018/C 182/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: X BV

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1484/95⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 2, 4 ja 5 koostoimes määruse nr 1234/2007⁽²⁾ artikliga 141 tuleb tõlgendada nii, et seal kirjeldatud kontrollimehhanismi eesmärk ei ole ka tollivormistussüsteemi kontrolli puhul midagi enam kui tagada, et pädevad ametiasutused saavad tehingute sõlmimise asjaolude kohta õigeaegselt teavet, mis tekitab kahtlusi deklareeritud CIF-impordihinna õigsuses, ja omandavad võimaluse asja põhjalikumalt kontrollida?

Või on asjakohane vastupidine seisukoht ja määruse nr 1484/95 artikli 3 lõigetes 2, 4 ja 5 kirjeldatud kontrollimehhanismi tuleb ka tollivormistustsüsteemi kontrolli puhul mõista nii, et kui importija müüb asjaomaseid tooteid ühenduse turul ühel korral või korduvalt deklareeritud CIF-importihinna ja tollimaksu summast madalama hinnaga, mis ei ole kooskõlas ühenduse turul ette nähtud (müügi)tingimustega, siis tuleb tal juba seepärast tasuda täiendavat tollimaksu? Kas vastus viimasele küsimusele on erinev olevalt sellest, kas importija edasimüügi või mitme edasimüügi puhul on müügihind madalam kehtivast tüüpilisest hinnast? Kas seejuures omab tähtsust, et enne 11. septembrit 2009 määrati tüüpiline hind kindlaks teisiti kui pärast seda kuupäeva? Kas nendele küsimustele vastamisel on oluline see, kas importija ja ostjad liidus on seotud ettevõtjad?

2. Kui vastusest esimesele küsimusele järeldub, et kahjumiga kauplemine tõendab piisavalt, et deklareeritud CIF-importihind tuleb kõrvale jätta, siis kuidas arvutatakse tasumisele kuuluv täiendav tollimaks? Kas maksustatav väärtus tuleb kindlaks määrata nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik⁽³⁾, artiklites 29–31 ette nähtud meetodite põhjal? Või määratakse maksustatav väärtus kindlaks ainult kehtiva tüüpilise hinna alusel? Kas enne 11. septembrit 2009 on viidatud ajavahemikul kindlaks määratud tüüpilise hinna aluseks võtmine vastuolus määruse nr 1234/2007 artikli 141 lõikega 3?
3. Kui vastustest esimesele ja teisele küsimusele tuleneb, et täiendava tollimaksu tasumise kohustuse seisukohast on määrava tähtsusega see, et imporditud tooted müüdi ühenduse turul kahjumiga, ja tasumisele kuuluva täiendava tollimaksu summa arvutamisel tuleb maksustatava väärtusena aluseks võtta tüüpiline hind, siis kas määruse nr 1484/95 artikli 3 lõiked 2, 4 ja 5 on Euroopa Kohtu 13. detsembri 2001. aasta otsust Kloosterboer Rotterdam (C-317/99, EU: C:2001:681) arvesse võttes kooskõlas määruse nr 1234/2007 artikliga 141?

- ⁽¹⁾ Komisjoni 28. juuni 1995. aasta määrus (EÜ) nr 1484/95, millega sätestatakse täiendavate imporditollimaksude süsteemi üksikasjalikud rakenduseeskirjad ja määratakse kindlaks kodulinnuliha- ja munasektori ning ovoalbumiini kohta täiendavad imporditollimaksud ning tunnistatakse kehtetuks määrus nr 163/67/EMÜ (EÜT 1995, L 145, lk 47; ELT erivaljaanne 03/17, lk 437).
- ⁽²⁾ Nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT 2007, L 299, lk 1).
- ⁽³⁾ EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT erivaljaanne 02/04, lk 307.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Nederland (Madalmaad) 1. märtsil 2018 – HQ, IP, kelle seaduslik esindaja on HQ, JO versus Aegean Airlines SA

(Kohtuasi C-163/18)

(2018/C 182/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Nederland

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: HQ, IP, kelle seaduslik esindaja on HQ, JO

Kostja: Aegean Airlines SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et reisija, kellel on (siseriiklikusse õigusesse üle võetud) pakettreise käsitleva direktiivi 90/314/EMÜ⁽²⁾ alusel õigus nõuda pileti ostuhinna tagasimaksmist reisikorraldajalt, ei saa enam esitada piletihinna tagasimaksmise nõuet lennuettevõtjale?